

Кришталь В. М., студент факультету
економіки і підприємництва,
Наук. кер. – **Рибак Г. І.**, асист.
*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, Україна*

БЮДЖЕТОУТВОРЮЮЧІ ПОДАТКИ ЯК ФАКТОР СОЦІАЛЬНОГО БЛАГОПОЛУЧЧЯ НАСЕЛЕННЯ

Соціальне благополуччя населення є найважливішим і самостійним чинником економічного розвитку країни, регіону чи міста і виступає ознакою стабільності економіки, спрямованої на дотримання прав майбутніх поколінь.

Головною складовою соціального благополуччя виступають доходи населення. Тому дуже актуальним є питання формування бюджету міста. Цей аспект, має чи не найважливіше значення у вирішенні певних соціально-економічних проблем (рівень життя населення, регіональний розвиток, і т.д.). Розглядаючи структуру розподілення бюджету міста, слід звертати увагу на систему формування доходів. Як окрема економічна категорія, доходи місцевих бюджетів виражають сферу економічних відносин суспільства, яка пов'язана з формуванням, розподілом і використанням фінансових ресурсів регіонального рівня, використовується місцевими органами влади для забезпечення поточних і перспективних завдань розвитку регіону.

Формування бюджету міста відбувається за рахунок наповнення його з різних джерел, а саме: податкових або неподаткових надходжень від підприємств усіх форм власності і від населення, які об'єднуються в фінансові ресурси і зосереджуються в місцевому бюджеті. Але основним джерелом доходу місцевого бюджету є податкова система. Доля податкових надходжень до бюджету міста Харкова у 2015 році склала майже 73% всього доходу (5 млрд. 593 млн. грн.). На 2016 рік, попри різке підвищення темпів інфляції, заплановане незначне номінальне зростання даних доходів (в 1,2 рази) до бюджету міста Харкова, що може навіть зменшити їх реальне значення. Зниження реальних доходів місцевого бюджету, за умов децентралізації, значною мірою вплине на умови та якість життя населення.

Забезпечення самостійності місцевих бюджетів можливе лише за умов удосконалення системи оподаткування. Упровадження засад бюджетної децентралізації кардинально змінило якість фінансового забезпечення місцевих бюджетів. Зміни до бюджетного та податкового законодавства визначили нові підходи до формування дохідної частини місцевих бюджетів, унаслідок чого власні ресурси місцевих бюджетів збільшилися, за рахунок:

- уведення нових податків, що зараховуються до місцевих бюджетів;
- перерозподілу доходів державного та місцевих бюджетів;
- оптимізації системи міжбюджетних трансфертів.

За оптимістичними прогнозами заплановане збільшення надходжень до бюджету міста Харкова від: удосконалення системи єдиного податку близько

8,5%; впровадження нового місцевого акцизного податку, як компенсатора різних втрат податків та субвенцій, близько 10%. Але останній планується перерозподіляти, що знову призведе до розбалансування бюджету. Введення податку на нерухоме майно визначене як не ефективне близько 1,5%.

Аналіз удосконалення податкової системи свідчить про зростання сукупних податкових платежів, а це негативно впливає на сплату таких «високих» податків та розвиток тіньової економіки. Згідно з даними, опублікованими у доповіді «Оподаткування 2016», у стандартної компанії, загальна ставка оподаткування склала в середньому 40,8% від обсягу комерційного прибутку, вона здійснює 25,6 податкових платежів на рік, а виконання вимог податкового законодавства займає у неї 261 годину. Україна у даному рейтингу займає одну з найгірших позицій.

Отже вдосконалення національної податкової системи та збільшення місцевих бюджетів можливе за умов:

- Зниження загального податкового навантаження до 20-24%.
- Контроль сплати податків;
- Стимулювання «податкової відповідальності»;
- Створення сучасної комунікаційної інфраструктури сплати податків(впровадження і вдосконалення системи електронної подачі декларацій та сплати податків).

Окрім зазначених змін необхідним є і впровадження принципів партиципаторного бюджету, що дозволить чинити безпосередній вплив на якість життя мешканців.

Кузнецова Н. А., магістр,
Науч. рук. – **Радионова Л. А.,** канд. филос. наук, доц.
*Харьковский национальный университет городского хозяйства
имени А. Н. Бекетова, Украина*

ИМИДЖ КАК СТРАТЕГИЯ РАЗВИТИЯ ГОРОДА

Имидж города по сравнению с простой констатацией фактов о городе имеет одно неоспоримое отличие: он является знаково-символической конструкцией. Под имиджем мы понимаем «идеальный конструкт и побудитель для коммуникации с другими субъектами; символический капитал; социокультурный процесс, заданный пространственно-временными особенностями культуры и саморегулируемый ценностями «локомотивной группы»» [1].

На возникновение имиджа как одной из стратегий городского развития оказали влияние ряд социокультурных изменений. В частности, изменился характер общественных отношений, в результате чего Ж. Бодрийяр назвал новое общество «обществом потребления» [2]. Развивая эту же мысль, Э. Фромм определяет образ жизни большинства людей модусом «иметь», а не «быть» [3]. Но, это статусное потребление имеет одну особенность: с